

9de JAARGANG, NR. 163
12 SEPTEMBER 2011

IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWSBERICHTEN**
5 BOEKBESPREKING
6 PLATENRECENSIES
 Kim Hoorweg, Iman Spaargaren,
 Gary Burton, Ernest Dawkins,
 Charlie Haden, Joris Roelofs,
 Michael Brecker (dvd) e.a.
12 CONCERTVERSLAGEN
 Jazz Middelheim Antwerpen,
 ZomerJazzFietstour Groningen.
EN VERDER:
18 Dick Willebrandts en zijn
 Radio-Dansorkest (Lex Lammen)

JAZZFLITS 164
 staat 26 september op
<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

**BIMHUIS KRIJGT HOOGSTE
AMSTERDAMSE KUNSTPRIJS**

Burgemeester Eberhard van der Laan heeft 25 augustus in Paradiso de Amsterdamprijs voor de Kunst 2011 uitgereikt aan het Bimhuis. Aan de prijs, de belangrijkste kunstprijs van de stad, is een bedrag van 35.000 euro verbonden.

Het Bimhuis was een van de drie winnaars. Ook toneelgroep mugmetdegoudentand en architectencollectief DUS-architects kregen de prijs. "Deze drie inspirerende winnaars staan open naar de wereld, slaan bruggen, schuwen geen experiment en hebben oog voor kwaliteit en mogelijkheden. Ze gebruiken hun tomeloze energie en artistieke blik op de wereld om de samenleving te verrijken met kritische eigenzinnigheid", aldus de jury onder leiding van Jildou van der Bijl. De jury zei verder dat de keuzes van het Bimhuis 'getuigen van ambitie en van respect voor muziek als pure kunstvorm'.

De Amsterdamprijs wordt jaarlijks door het Amsterdams Fonds voor de Kunst toegekend aan drie kunstenaars of instellingen. Met de prijs wil het Fonds de artistieke veelzijdigheid van de stad aanmoedigen. (<http://bimhuis.nl>)

-- Lees **JazzFlits** op uw iPad --

**Volg het jazznieuws
op de voet. Ga naar:**

<http://www.twitter.com/jazzflits>

●
 ia77
JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

CONCERT

DUO BORSTLAP-STARKE SMAAKT NAAR MEER

Hoewel het Theaterfestival Boulevard van 's-Hertogenbosch in de eerste plaats over theater gaat, vormt muziek een belangrijk onderdeel. In de Boom Boom Room, de centrale tent op het festivalterrein die haar naam waarschijnlijk te danken heeft aan het omgevingsgeluid dat binnendringt, vonden twee belangwekkende jazzconcerten plaats. Programmeur Jeroen Doomernik had muzikanten bijeengebracht die elkaar niet of nauwelijks kenden, en het muzikale resultaat was verrassend en prachtig. Zangeres Ntjam Rosie was gekoppeld aan het trio van pianist Harmen Fraanje, bij wie haar vooral Afrikaanse nummers een vruchtbare bodem vonden. Een dag later gaf pianist Michiel Borstlap in het bijzijn van de commissaris van de Koningin, de burgemeester en andere genodigden een solorecital gevolgd door een bluesy en soulful duo-optreden met de voor hem onbekende zangeres Sabrina Starke (foto). Ook voor beide muzikanten smaakte dit naar meer. Het is te hopen dat dit prachtige optreden een vervolg krijgt.

Tekst en foto: Tom Beetz

NIEUWS

Gitariste Corrie van Binsbergen.
(Foto: Sigrid Degener)

Corrie en de Grote Brokken herleven

Corrie en de Grote Brokken herleven deze maand. Er verschijnt een 'best of'-album met als titel 'VIER!' en eind september gaat de band op tournee met een programma van 'greatest hits & spectaculair nieuw materiaal'. Voor Corrie en de Grote Brokken heeft leider/gitariste Corrie van Binsbergen onder anderen de vocalisten Bob Fosko, Beatrice van der Poel en gitarist Wouter Planteijdt aangetrokken. (<http://bit.ly/mPn5xs>)

Don Was nieuwe creatieve man bij Blue Note Records

Producer Don Was is als 'chief creative officer' aangesteld bij het label Blue Note Records. Hij moet op zoek gaan naar nieuw talent en dit helpen ontwikkelen. Ook gaat hij platen van artiesten van het label produceren. Was produceerde eerder platen van de Rolling Stones, zanger Bob Dylan en zangeres Lucinda Williams.

26ste editie Rhine Town Festival gaat niet door

Het Rhine Town Festival in Wageningen gaat niet door. Het oudestijl-festival, dat altijd in september wordt gehouden, beleefde vorig jaar de 25ste editie. Na afloop traden vier van de zes bestuursleden af. Nieuwe bestuursleden dienden zich niet aan en voor de overblijvende twee is de organisatie van het festival een te omvangrijke klus.

PLATEN

GITAAR STAAT CENTRAAL OP NIEUWE CD GEORGE BENSON

De gitaar en niet zijn zang staat centraal op het komende album van gitarist-vocalist George Benson. De plaat, 'Guitar Man', verschijnt rond 1 oktober. Ter promotie maakt Benson dit najaar een Amerikaanse tournee.

Voor de plaat haalde Benson Joe Sample (piano), David Garfield (toetsen), Ben Williams (bas) en Harvey Mason (drums) naar de Capitol Recording Studio in Hollywood. De twaalf stukken, een mix van bekende jazz- en popstukken, werden bewust met een minimum aan voorbereidingstijd opgenomen. Of in de woorden van George Benson, de 'old school'-aanpak werd gevolgd: "We figured that we would get the best energy if we went into the studio with some live musicians who are savvy and flexible, and boy, did we accomplish that." Al Schmidt was de technicus van dienst. John Burk produceerde het album. Tijdens zijn komende tournee zal Benson zowel stukken van de nieuwe plaat als zijn bekende hits spelen.

DUITSE CRITICI VOL LOF OVER CD MET SESJUN-OPTREDENS PIANIST BILL EVANS

Het dubbelalbum 'Bill Evans: The Sesjun Radio Shows' is een van de beste in Duitsland verschenen jazzplaten van het derde kwartaal van dit jaar. Dat vinden de critici van de 'Preis der deutschen Schallplattenkritik'. Zij zetten het album op de Bestenliste.

Het album bevat opnamen van concerten die pianist Evans in de loop van de jaren in verschillende bezettingen gaf tijdens het TROS-radioprogramma Sesjun. Het is samengesteld door oud-Sesjun-presentator Cees Schrama. De jury van de Schallplattenkritik is vol lof over het album: "Unbegrenzte Erfindungsgabe und ein (--) verfeinerter Sinn für die Bedeutung jeder einzelner Nuance, die hinter jedem Ton, ja jeder Pause stehende Dringlichkeit, das alles macht die bislang unveröffentlichten Duo, Trio- und Quartett-Aufnahmen aus dem Spätwerk des wegweisenden

Pianisten zu beglückenden Fundstücken." Bij de Duitse critici vielen ook 'Stan Getz Quintets: The Clef & Norgran Studio Albums' en 'Live at Birdland' van saxofonist Lee Konitz, pianist Brad Mehldau, bassist Charlie Haden en drummer Paul Motian in de smaak. De Preis der deutschen Schallplattenkritik werd in 1980

ingesteld door een groep recensenten die met de Preis het publiek op uitzonderlijke plaatopnamen wil attenderen. Ieder kwartaal verschijnt een Bestenliste en iedere herfst worden een jaarprijs en oorkonden uitgereikt. 'Bill Evans: The Sesjun Radio Shows' is zowel op cd als lp (zie afbeelding) verkrijgbaar.

NIEUWS

Het betwiste logo van Miles' Cafe.

Erven Miles Davis betwistten beeldmerk jazzclub

De erven Miles Davis (Miles Davies Properties LLC) hebben het New Yorkse Miles' Cafe voor het gerecht gesleept vanwege het beeldmerk van de jazzclub. De afbeelding (zie hierboven) vertoont volgens hen te veel gelijkenis met het silhouet van de overleden trompettist. Miles Davis is een gedeponeerd merk

Eric Vloeimans winnaar Gouden Notekraker 2011

In een afgeladen Paradiso heeft trompettist Eric Vloeimans 22 augustus in Amsterdam de Gouden Notekraker 2011 (categorie Muziek) in ontvangst genomen. Bij NORMA en Sena aangesloten musici vonden hem de 'smaakmaker' van het afgelopen seizoen.

LABtrio wint Europese competitie

Het Vlaamse LABtrio heeft 4 augustus zowel de Grand Prix du Jury als de publieksprijs gewonnen van het jazzconcours van het Tremplin Jazz d'Avignon Festival. Het pianotrio stond in de finale met vijf andere jonge Europese jazzbands. LABtrio bestaat uit Lander Gyse-linck (dr), Anneleen Boehme (cb) en Bram Delooze (p).

Tim Langedijk Trio neemt cd op met Jasper van 't Hof

Gitarist Tim Langedijk neemt met zijn trio in november zijn derde album op. Op deze cd zal pianist Jasper van 't Hof als gast spelen. Bassist Udo Pannekeet en drummer Hans van Oosterhout completeren het trio. De opnamen worden gemaakt in de Fattoria Studio te Osna-brück. In 2012 gaat het trio op tournee.

Nominaties MOBO Awards bekend

Voor de Britse MOBO Awards 2011 zijn in de categorie 'best jazz act' de volgende artiesten genomineerd: Denys Baptiste, Gwilym Simcock, Kairos 4tet, Matthew Hallsall en Usonic. De winnaar wordt 5 oktober in Glasgow bekendgemaakt. MOBO staat voor Music Of Black Origin.

PODIA

JONGE AMERIKAANSE JAZZCONCERTBEZOEKERS PREFEREREN EEN INFORMELE SETTING

Jonge Amerikaanse jazzconcertbezoekers hebben een ruimere muzikale smaak, hechten sterker aan een informele setting en ontdekken meer muziek via sociale netwerken en internet dan oudere concertbezoekers. Dit blijkt uit een 'Market Segmentation Research on Current Jazz Ticket Buyers' die eind vorig jaar in opdracht van de Jazz Arts Group of Columbus (Ohio) werd gedaan.

Op basis van de bevindingen adviseren de onderzoekers podia die jongeren willen trekken om zich niet te veel op een bepaalde soort muziek te richten, om een combinatie van 'live en digitale ervaringen' aan te bieden, en om kleine, intieme ruimtes te creëren (als alternatief voor 'formal concert halls') waar jongeren elkaar kunnen ontmoeten om naar muziek te luisteren. Bij een juiste aanpak moet er meer publiek getrokken kunnen worden, zeggen de onderzoekers, want tussen de 70 en 80% van de ondervraagden zou wel vaker jazzconcerten willen bezoeken. De onderzoekers: "Presenting live concerts is not sufficient as a lone strategy for rebuilding the jazz audience. Jazz presenters must see themselves as players in a larger ecology of rapidly shifting musical tastes in which aesthetic development is the primary outcome, not just buying a ticket."

Het onderzoek werd in zes Amerikaanse steden gehouden onder enkele duizenden kaartjeskopers. Onder meer de Jazz Arts Group (Columbus), Jazz at Lincoln Center (New York) en het Monterey Jazz Festival werkten mee. Verder waren dertien universiteitspodia bij het onderzoek betrokken. De meeste kaartjeskopers waren man, van middelbare leeftijd, goed opgeleid en blank (80%). Ongeveer een op de vijf was jonger dan 45 jaar.

Meer onderzoeksuitkomsten zijn te vinden op pagina 21.

AMINA FIGAROVA'S 'SEPTEMBER SUITE' OP 9/11 VOOR HET EERST IN DE VS GESPEELD

'September Suite', het stuk dat Amina Figarova schreef naar aanleiding van de aanslag op het World Trade Center New York in 2001, heeft 11 september in Manhattan, precies tien jaar na de gebeurtenis, zijn eerste Amerikaanse uitvoering beleefd. Het werd er uitgevoerd door het eigen sextet van de pianiste.

Amina Figarova verbleef ten tijde van de aanslag vlak bij de onheilsplek. Terug in Rotterdam probeerde ze zich af te sluiten voor alle beelden van de ramp. Een BBC-documentaire over een in Manhattan omgekomen Engelsman, confronteerde haar een tijd later toch weer met de gebeurtenis. Dat maakte emoties los die ze aan de piano in de 'September Suite' verwerkte. "My left hand started to describe the cloud over Ground Zero in dark tones", aldus Figarova. "At the same time the right hand started painting the mother's grief and the daughter's hope." 'September Suite' verscheen in 2005 op cd.

Met het optreden op 11 september sloot het Amina Figarova Sextet een korte Amerikaanse tournee af, waarin onder meer werd opgetreden tijdens het Detroit Jazz Festival, Minneapolis en Chicago. Het Amina Figarova Sextet bestaat uit Amina Figarova (piano), Marc Mommaas (tenorsax), Ernie Hammes (trompet), Bart Platteau (fluit), Roland Guerin (bas) en Chris Strik (drums). Amina Figarova woont al enige tijd in New York.

NIEUWS

Jazz Middelheim breekt records

De 30ste editie van Jazz Middelheim is door het recordaantal van 19.000 mensen bezocht. Dat waren er duizend meer dan vorig jaar. Het festival in Park Den Brandt Antwerpen vond van 12 tot en met 15 augustus plaats en kende twee uitverkochte avonden, op vrijdag met mondharmonicaspeler Toots Thielemans en op zondag met pianist/zanger Jamie Cullum. Met 19.000 bezoekers is het maximum bereikt, zeggen festivaldirecteur Bertrand Flamang en mede-organisator KLARA. Meer toeloop zou de komende edities ten koste gaan van het comfort en de kwaliteit van het festival.

Nieuw jazzpodium in Amsterdam

Er bestaan plannen om rond 1 oktober in de Amsterdamse Westergasfabriek een nieuw jazzpodium te openen. Het is de bedoeling in Gazz, zoals de club gaat heten, ieder weekeinde drie avonden live-muziek te brengen. De tijd (vanaf 22.00 uur tot in de kleine uurtjes) en de programmering (progressieve jazz, rap en elektronica) moeten een aanvulling bieden op het Bimhuis-menu. Of het er van komt is nog onzeker. Initiatiefnemer Vincent Kruger was op 25 augustus nog op zoek naar potentiële investeerders, zo meldde hij op Facebook.

Deutscher Jazzpreis voor Peter Brötzmann

Saxofonist Peter Brötzmann is winnaar van de Deutscher Jazzpreis 2011 (voorheen de Albert Mangelsdorff-Preis). Hij krijgt een bedrag van 15.000 euro. De onderscheiding is de meest prestigieuze jazzprijs van Duitsland en wordt sinds 1994 om de twee jaar de Union Deutscher Jazzmusiker uitgereikt. De vorige winnaar was bassist Eberhard Weber.

Jazzstukken Henk Romein Meyer gebundeld

In de Openbare Bibliotheek van Zwolle is 9 september het boek 'A Love Supreme. Jazzstukken van Henk Romijn Meijer' gepresenteerd. De bloemlezing is samengesteld door Gerben Wynia en bevat een inleiding van Bert Vuijsje. De uitgever is AFdH. Na de boekpresentatie werd een kleine tentoonstelling rond de persoon van de schrijver geopend. Henk Romein Meijer (1929 – 2008) woonde tot zijn achttiende in Zwolle en ontwikkelde daar zijn levenslange liefde voor jazz. Op de expositie staat zijn platenkast. Verder zijn de mooiste jazzcovers uit de bloemlezing te zien. De expositie duurt tot en met 8 oktober.

OVERIG

De Zwitserse pianiste Sylvie Courvoisier is een van de internationaal bekende artiesten van Intakt. (Foto: Veronique Hoeger)

ZWITSERSE JAZZ LIJDT ONDER HOGE KOERS NATIONALE MUNTEENHEID

De Zwitserse jazz heeft hevig te lijden van de stijging van de koers van de Zwitserse frank. Vijf platenlabels – Intakt, Hat Hut, Unit, TCB en Altrisuoni – hebben zich tot de regering gewend met een verzoek tot financiële ondersteuning van de sector.

De Zwitserse frank is dit jaar flink in koers gestegen ten opzichte van de euro en de dollar. Het probleem is dat de in het buitenland verkochte cd's door distributeurs in euro's of dollars worden afgerekend. Die leveren na omwisseling nu ineens zoveel minder franken op dat de platenlabels hun in Zwitserland gemaakte productiekosten niet kunnen dekken. De marges waren zo smal dat deze nu als sneeuw voor de zon smelten, merken de platenlabels op in een open brief. Hun prijzen verhogen willen ze niet, want dat zouden Zwitserse jazz-cd's veel duurder worden dan cd's uit andere landen en zichzelf zo uit de markt prijzen, menen de producenten. In plaats daarvan vragen ze de regering om een bijdrage van 200.000 frank. Anders 'besteht ernsthaft die Gefahr, dass die Schweizer Jazz-Musikerinnen und -Musiker ihrer Verleger und Labels verlieren'.

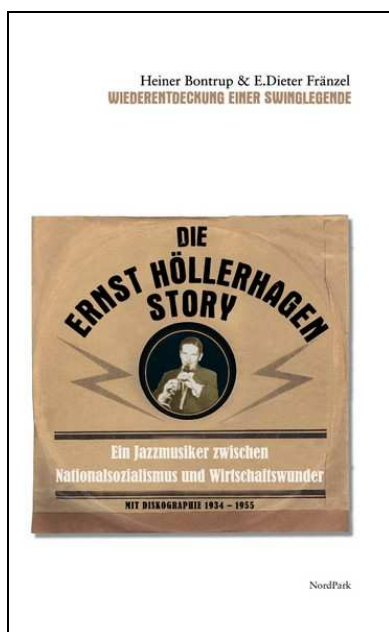
De bovengenoemde labels produceren jaarlijks zo'n honderd cd's met meest Zwitserse musici. Daarvan wordt 85 à 90% geëxporteerd. Ook leveren de labels tal van diensten aan musici, zoals het organiseren van tournees, het uitgeven van muziek, het leggen van contacten, het trekken van media-aandacht etc. Met het omvallen van de labels zou dus een belangrijk onderdeel van de jazzinfrastructuur verloren gaan. Overigens hebben Zwitserse jazzmusici ook direct te lijden van de hoge koers van hun nationale munteenheid. Ze zijn een stuk duurder geworden voor de buitenlandse podia en zien hun inkomsten dalen.

CORRECTIE op nummer 162

In zijn concertverslag van het duo Wolter Wierbos en Franky Douglas refereerde Bart Hollebrandse aan de Surinaamse 'roots' van **Franky Douglas**. Gitarist Douglas komt echter uit Curaçao.

JAZZ OP PAPIER

SWING ALS MUZIKAAL VADERLAND

Heiner Bontrup & E. Dieter Fränzel.
**Die Ernst Höllerhagen Story :
 ein Jazzmusiker zwischen Nationalsozialismus und Wirtschaftswunder, mit Diskographie 1934-1955 :
 Wiederentdeckung einer Swing-Legende.**

Wuppertal : NordPark, 2011.

182 pag. : ill.

ISBN 978-3-935421-42-3 softc.

Prijs 15 euro.

Na de vloed van biografieën van en over jazzmusici in Amerika is nu ook de productie in Europa flink op gang gekomen. Over de laatste zeven, acht jaar telde ik er ruwweg vijftientig. Met zo'n tien uitgaven neemt Engeland daarin de eerste plaats in. Dat is niet verwonderlijk, gezien het verreweg grootste arsenaal aan internationaal bekende musici: trompettist Ian Carr, saxofonist-klarinetist Vic Ash, bassist Coleridge Goode, drummer Tony Oxley, altsaxofonist Joe Harriott, saxofonist Peter King (zie het vorige nummer). Dan volgen Duitsland en Frankrijk met elk vier, waaronder die over saxofonist Klaus Doldinger en trombonist Albert Mangelsdorff en respectievelijk trompettist Roger Guérin en pianist Claude Bolling. Oostenrijk en Zwitserland brachten het tot elk twee: saxofonist Hans Koller en klarinetist Fatty George, en bandleider Teddy Stauffer en pianist-bandleider George Gruntz.

Tot de Zwitserse musici heb ik ook altijd gerekend Ernst Höllerhagen. Dat is sinds het blad Rhythme in zijn nummer van november 1954 ons liet kennismaken met het internationale sextet van de Zwitser Hazy Osterwald, en daarin de klarinetist-saxofonist voorstelde als diens landgenoot.

Ernst Höllerhagen werd in 1912 geboren in het Duitse Wuppertal, wat toen Barmen heette. Al vroeg werd hij door Benny Goodman aangestoken, nog voor deze het tot een ongekende populariteit zou brengen. Improviseren leerde Ernst – op viool – door scènes in stomme films van muziek te voorzien. Reeds bij zijn eerste engagementen werden zijn talenten, ook over de grenzen, erkend. Begin 1934 haalde Melle Weersma hem naar Nederland en met diens band maakte hij zijn eerste grammofoonplaten. Zijn bijdragen aan de jazz in ons land deden mij met belangstelling naar zijn biografie uitzien, maar wat er naar boven komt is weinig meer dan wat Herman Openneer in 2003 in het bulletin van het Nederlands Jazz Archief al over Weersma schreef.

Höllerhagens omzwervingen met tal van Europese orkesten leidden tot optredens in Berlijn, Londen en Zwitserland. Het was daar, in de band van Eddie Brunner, dat hij Hazy Osterwald leerde kennen, waaruit zich een levenslange vriendschap ontwikkelde. Osterwald nam hem op in zijn bigband (1947) en, nadat twee jaar later de band uiteenviel, in diens sextet.

Een ruimgezette discografie in standaardmodel bevat alle 550 titels die Höllerhagen in twintig jaar vastlegde. Dit deel beslaat ruim een derde van de inhoud van het boek en is, na een eerder hoofdstuk in het boek 'Sounds like Whoopataal' (Klartext, 2006), voor de samenstellers één motief voor deze aparte uitgave. Een ander is het nieuwe materiaal dat over zijn privé leven bekend werd, onder andere door gesprekken met zijn halfzuster. Het toont de achterliggende tragiek aan van een alom gewaardeerd musicus. Of persoonlijke omstandigheden de voornaamste aanleiding waren blijft wat in de lucht hangen, maar in 1956, vierenzeventig jaar oud, ontnam hij zich het leven, op dezelfde manier als zijn moeder, toen hij twaalf was.

Jan J. Mulder

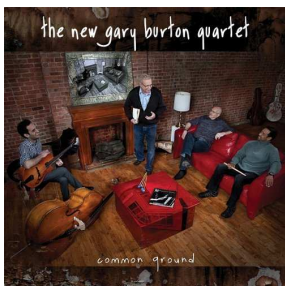

Volg het jazznieuws op de voet.

<http://www.twitter.com/jazzflits>

CD-RECENSIES

THE NEW GARY BURTON QUARTET Common Ground Mack Avenue

Bezetting:

Gary Burton (vb),
Julian Lage (g),
Scott Colley (b),
Antonio Sanchez (d).

Gary Burton is een autoriteit op zijn instrument: de vibrafoon. Als geboren Amerikaan maakt hij echte Amerikaanse mainstreamjazz. Hij doet dat uiterst serieus, zoals hij op het laatste North Sea Jazz Festival liet zien. Alles wat hij op artistiek gebied doet is weldoordacht.

In 1961 kwam zijn eerste lp uit met de titel 'New Vibe Man in Town'. Om meer bekendheid te genereren volgde het jaar daarop: 'Who is Gary Burton'. In 1965 won Burton de 'Down Beat magazine's Talent Deserving of Wider Recognition Award'. Hij zat toen in het kwartet van saxofonist Stan Getz. Ondertussen is die 'grotere bekendheid' een feit en hij speelt momenteel veel met jonge musici. Vandaar The New Gary Burton Quartet. De tweede man in dit viertal is gitarist Julian Lage. Vibrafoon en gitaar zijn op dit album complementair.

'De herkomst van de composities is heel divers en ze worden met verve en liefde vertolkt.'

Burton gebruikt vier gekruiste mallets, dus twee per hand. Hij is overigens niet echt een componist, maar weet wel de juiste stukken bijeen te brengen voor een album. Tien beklijvende en dynamische songs zijn het resultaat. De composities passen goed bij elkaar, wat stijl en intensiteit betreft. Van pianist Vadim Neselovskyi die vroeger deel uitmaakte van de band van Burton worden 'Late Night Sunrise' en 'Last Snow' gespeeld. 'In Your Quiet Place' is van pianist Keith Jarrett, die het voor Burton schreef in 1970. Ook drummer Sanchez bracht eigen werk mee: het vlotte en sprankelende 'Did You Get It', met daarin een vraag en antwoordspelletje voor vibrafoon en gitaar. Dat hij daarin ruimte voor een paar korte drumsolo's reserveert is logisch! De herkomst van de composities is dus heel divers en ze worden met verve en liefde vertolkt.

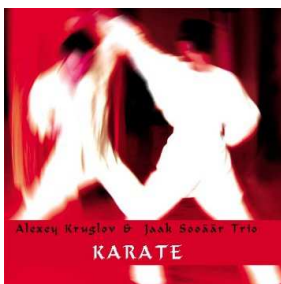
Peter J. Korten

Bekijk het New Quartet hier: <http://bit.ly/poy9ua>.

ALEXEY KRUGLOV & JAAK SOOÄÄR TRIO Karate

Leo Records

(www.leorecords.com)

Bezetting:

Alexey Kruglov (as, ss,
bassethoorn, blokfluit, declamatie),
Jaak Sooäär (el-g),
Mihkel Mälgand (b),
Tanel Ruben (d).

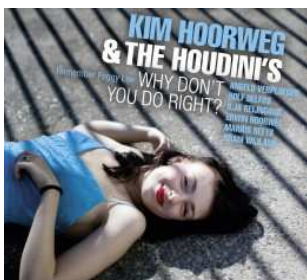
Het grote Russische saxofoontalent Alexey Kruglov slaat zijn vleugels uit. Voor zijn eerste samenwerking over de grens ging hij nog niet ver – 'Karate' werd opgenomen aan het eind van een tour door Estland in april vorig jaar. Het trio van de Estse gitarist Sooäär slaat bruggetjes tussen avant-rock en improvisatie. Kruglov put uit de rijke Russische volksmuziektraditie en gaat daarmee aan de haal. Die twee invloeden leveren een leuk spektakel op. Het openingsstuk, 'The Battle', afkomstig van Kruglovs debuutalbum 'Seal', opent verrassend met een combinatie van blokfluit en schrille gitaarakkoorden. Dan zet het typerende marsritme in, en komt het melodiestatement op sopraan, dat steeds ruiger wordt, en ten slotte uit de bocht vliegt.

Sooäär gaat hier in zijn solo flink te keer, en dan weten we wat voor vlees we in de kuip hebben. De stukken van de gitarist leunen meer op de typisch Oost-Europese variant van progrock zoals we die kennen van groepen als het Tsjechische Plastic People of the Universe. Het zet Kruglov in een verrassende andere context, en daagt hem uit. Ik ben zeer benieuwd naar wat de volgende stappen van de jonge Rus zullen zijn.

Herman te Loo

Maak hier kennis met Alexey Kruglov: <http://bit.ly/qAfKiT>.

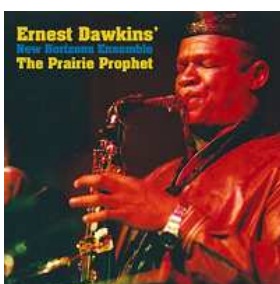
KIM HOORWEG & THE HOUDINI'S
Why don't you do right
Challenge

Bezetting:

Kim Hoorweg (voc),
 Angelo Verploegen (tp),
 Ilja Reijngoud (tb),
 Rolf Delfos (as),
 Erwin Hoorweg (pi),
 Marius Beets (b),
 Bram wijland (d).

ERNEST DAWKINS
NEW HORIZONS ENSEMBLE
The Prairie Prophet
Delmark

Bezetting:

Ernest Dawkins (as, ts),
 Marquis Hill, Shaun Johnson (tp),
 Steve Berry (tb),
 Jeff Parker (g),
 Junius Paul (b),
 Isiah Spencer (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

'Why don't you do right' is de derde cd van de jonge Rotterdamse zangeres Kim Hoorweg. Voor deze cd heeft ze een keus gedaan uit het repertoire van Peggy Lee. Ze nam niet alleen bekende songs op ('Fever' en 'Lover'), maar ook lekker veel onbekende stukken, zoals 'Johnny is a tramp' en 'Shady Lady Bird'. Twee stukken die je niet zo snel associeert met Peggy Lee. Gelukkig heeft Hoorweg niet getracht om de wijze waarop Peggy Lee de songs bracht te kopiëren. Ze heeft gekozen voor een eigen interpretatie en zingt nieuwe arrangementen van de songs.

Hoorweg wordt begeleid door The Houdini's. De solo's van trompettist Angelo Verploegen, trombonist Ilja Reijngoud en altsaxofonist Rolf Delfos geven de songs een groter jazzgehalte mee. Pianist Erwin Hoorweg heeft mooie nieuwe partijen voor dit blazertrio geschreven. 'Where or when' heeft in zijn arrangement een welluidende en strak gespeelde driestemmige begeleiding gekregen waar overheen Hoorweg haar tekst bijna zing-zegt. Dat mag je met recht een totaal nieuwe interpretatie van deze ballad noemen. 'Lover' is naar een oneven maatsoort omgezet: Kim Hoorweg zingt het in 5/8! Dat hopje extra maakt de song opnieuw spannend. 'It's all right with me' wordt op deze plaat niet in de bekende dubbele snelheid begeleid. Het titelnummer, 'Why don't you do it right', zingt Hoorweg in uptempo. Peggy Lee zong het trager en dreigender. Door de opwindende jonge Nederlandse zangeres erin te brengen, komt de woede over 'haar vent' in het liedje echter ook goed tot uiting. En zo zijn de songs allemaal in een nieuw jasje gegoten. Het nieuwe album van Kim Hoorweg is daardoor een verzameling nieuwe en frisse uitvoeringen van bekende en minder bekende songs. Rest mij nog te zeggen dat ze ook zangtechnisch progressieve stappen heeft gemaakt.

Hessel Fluitman

Bekijk een clip van 'Shady Lady Bird': <http://bit.ly/q6tGb9>.
 (dat zo klinkt in de versie van Peggy Lee: <http://bit.ly/r6P72C>)

De geest van de vorig jaar overleden saxofonist Fred Anderson leeft voort in de cd-wereld. AACM-compaan Ernest Dawkins eert de onderschatte held van de Chicago-scene met 'The Prairie Prophet'. De saxofonist, een van de aanvoerders van de tweede golf AACM-leden, leidt zijn New Horizons Ensemble al sinds 1978, en ondanks wat personeelwisselingen klinkt de groep hecht. Dat is ook nodig, want de muziek moet zijn kracht halen uit de balans tussen de vormvastheid van de composities en de losheid van de improvisaties. Hierin is de groep zeker ook schatplichtig aan het werk van Charles Mingus, zoals in 'Sketches' en 'Baghdad Boogie', niet in het minst door de openlijke politieke stellingname (tegen de oorlog in Irak). Dawkins is behalve een voortreffelijk bandleider en componist ook een aansprekende saxofonist, die op alt het hese, bluesachtige van Jackie McLean of John Handy heeft, en op tenor ruiger klinkt, met een flinke scheut Roland Kirk in de frasering. De groep kan af en toe flink opstijgen in avontuurlijke, open klankverkenningen, maar de blues en r & b is nooit ver weg, zoals het een ware AACM-groep betaamt. 'Ancient to the future,' zoals de lijfspreuk van het Art Ensemble of Chicago altijd was.

Herman te Loo

Luister hier naar cd-fragmenten: <http://amzn.to/o0zqNI>.

IMAN SPAARGAREN QUARTET**& SEPTET****Flow****EyemanMusic****Bezetting:****Quartet**

Iman Spaargaren (ts), Marzio Scholten (g),
Cord Heineking (b), Klaas van Donkersgoed
(d).

Septet

Iman Spaargaren (ts), Mark Alban Lotz (fl),
Gerard Kleijn (tp), Marike van Dijk (as),
Santeri Sulkunen (g), Cord Heineking (b),
Mark Coehoorn (d).

TINY LITTLE BIGBAND**Sharp Dressed Man****TLBB Records****Bezetting:**

Marcel Fokker (voc),
Patrick Hemelrijk (cb),
Frank de Lange (p),
René Winter (d),
Thomas Welvaadt (tp),
Heiko Ebner (tp),
Fernand de Willigen (tb),
Jasper Staps (sax).

VERVOLG CD-RECENSIES

Iman Spaargaren is een minder opvallende, maar belangrijke speler in de Nederlandse jazzscene. Hij bezit een bescheidenheid die hem siert. In uiteenlopende projecten blaast hij overtuigend op zijn tenorsaxofoon. Hij speelt in formaties als Captain Hook, The European Union Quartet en Thelonious4, maar heeft ook een kwartet en septet. Zijn album 'Flow' combineert de laatste twee: in de oneven genummerde tracks horen we het kwartet, in de even tracks het septet. Dat zorgt voor een boeiende afwisseling. Door de uitgebreidere instrumentatie zijn de stukken met het septet echter aantrekkelijker. Fluitist Mark Alban Lotz en trompettist Gerard Kleijn verrijken het geluid. Spaargaren heeft een solide en krachtige toon en hij bewijst hier een sterke componist te zijn. Hij schuwt niet een Nederlandse titel aan een compositie te geven: 'Zieleroersel'. Het septet buigt zich langzaam over dit thema en geeft het bedachtzaam vorm.

'Iman Spaargaren is een minder opvallende, maar belangrijke speler in de Nederlandse jazzscene.'

Spaargaren: "Alle stukken hebben een bijzondere betekenis voor me en sommige vertellen een verhaal dat ik met je wil delen". Daarna volgen drie opmerkingen over 'Neil York', 'The Mauve Sky' en 'House By The Lake'. Het resultaat is: zeven stukken die geworteld zijn in mainstream jazz, maar bigbandpotentie hebben. Iman Spaargaren laat met 'The Mauve Sky' de drukte van het zevental achter zich en met zijn vieren sluiten ze de cd af met een relaxte ballad.

Peter J. Kortten

Of je bent roekeloos of je hebt lef, als je min of meer bekende popsongs als uitgangspunt neemt voor een nieuwe plaat. Maar als je het talent hebt om die durf waar te maken, dan ontstaat er iets moois. En in uitzonderlijke gevallen wordt het zelfs heel mooi. Wanneer je vanaf de eerste maten je oren spitst en de volumeknop iets hoger draait om je helemaal over te geven aan de muziek die je hoort, dan weet je dat er iets moois gebeurt.

'Hier staan acht mannen met uitermate bekwaam spel het vuur uit hun sloffen te spelen.'

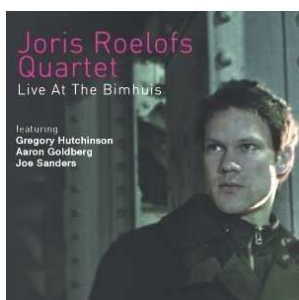
Dat is precies het geval bij 'Sharp Dressed Man', de nieuwe plaat van de Tiny Little Bigband. Hier staan acht mannen het vuur uit hun sloffen te spelen. Niet met 'grote halen, gauw thuis' maar met uiterst kundige arrangementen en uitermate bekwaam spel. Krachtig, breed en staccato gespeelde blaaspartijen maar ook ingetogen en subtiel in een bijna zwoele sfeer. Vooral de uitstekende arrangementen van verschillende bandleden maken veel indruk. Hier is zijn ware musici aan het werk geweest die een goed gevoel hebben voor balans en dynamiek. Wat misschien nog het meest aanspreekt is de volstrekte eerlijkheid in het spel. Het is puur, ongepolijst en volkomen authentiek en daardoor entertainment dat je aanspreekt. 'Sharp Dressed Man' kent aanstekelijk scherpe kantjes maar wel met een inborst die swingt en je niet onberoerd laat omdat je voelt dat het leeft. Ook de opname is een felicitatie waard door een helder en warm geluid waarin de instrumenten volledig tot hun recht komen. Een ronduit schitterend vervolg op hun debuut 'New blu'eyes'!

Frank Huser

Bekijk 'Sharp Dressed Men' hier: <http://bit.ly/ijDhPr>.

VERVOLG CD-RECENSIES

JORIS ROELOFS QUARTET Live at the Bimhuis JJR records, Harmonia Mundi

Bezetting:

Joris Roelofs (as, bkl),
Aaron Goldberg (p),
Joe Sanders (b),
Gregory Hutchinson (d).

Het is zover: de tweede cd van saxofonist-klarinetist-fluitist Joris Roelofs is verschenen. Evenals op zijn debuut is Roelofs op 'Live at the Bimhuis' met een Amerikaans kwartet te horen. Hoewel een drummer deel uitmaakt van de bezetting, zijn de stukken in zekere mate te karakteriseren als kamerjazz. De sound blijft redelijk klein en de sfeer is intiem. Het album opent met enkele nieuwe eigen stukken van Roelofs. Er zit spanning in die composities en zijn verhaal is goed te volgen. Als de leider 'Background Music' van Warne Marsh inzet, krijgt hij applaus uit de zaal. Alsof het publiek al weet in wat voor razend tempo hij op alt deze tour de force gaat volbrengen. Wat een ideeënrijkdom! Tot zelfs een uitgebreid citaat uit 'All of Me' als afsluiting van zijn solo. Tijdens de aansluitende solo van slagwerker Gregory Hutchinson komt de song bijna tot stilstand! Als het stuk weer op volle snelheid ligt, breidt Roelofs het in stijl rond. Dat Roelofs een stuk van Tristano-adept Marsh uitvoert is niet toevallig. Hij voelt zich sterk aangetrokken tot de helderheid van de cool jazz van pianist Lennie Tristano. Koning van het stuk 'Day Dream' is natuurlijk altsaxofonist Johnnie Hodges. Goldberg brengt de melodie op zijn piano eerst terug tot de twee noten van 'Day Dream', voordat Joris Roelofs er op basklarinet(!) mee aan de slag gaat. Dat zou Hodges hogelijk verrast hebben. Roelofs houdt wel goed de volle melodie in het oog die Ellington en Strayhorn samen neerpenden. Dat hij zelfbewust met het materiaal omgaat is lovenswaardig: Ellington moet gespeeld blijven worden en liefst met eigen inbreng. Een mooie cd.

Hessel Fluitman

Joris Roelofs in Background Music: <http://bit.ly/51b1KV>.

LILA Tol's Toy Veto Records (www.veto-records.ch)

Bezetting:

Christoph Erb (ts, bkl),
Hans-Peter Pfammatter (b-synth,
el-p, elektronica),
Flo Stoffner (g),
Julian Sartorius (d).

Het Zwitserse kwartet Lila balanceert op de rand tussen (vrije) improvisatie en avant-garde rock. Waar nodig zet de groep strak georganiseerde 'grooves' neer, waarbij de bassynthesizer van Hans-Peter Pfammatter voor een eigen groepsgeluid zorgt.

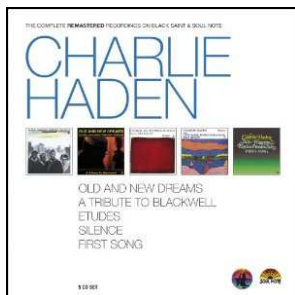
'Lila balanceert op de rand van improvisatie en avant-garde rock. De speelse en soms humoristische aanpak maakt het geheel extra aantrekkelijk.'

Een toetsenbord levert nu eenmaal een andere attaque op dan een bas(gitaar). Drummer Julian Sartorius kan behoorlijk strak drummen en is zowel thuis in asymmetrische ritmes als in stevig beukwerk, maar hij is ook een avontuurlijke slagwerker die goed kan improviseren. Gitarist Stoffner is een man van atmosferen, en is verantwoordelijk voor soms fraaie Robert Fripp-achtige soundscapes. Rietblazer Christoph Erb kan zich schikken in het groepscollectief, maar is ook een begenadigd solist, hetgeen hij helemaal aan het eind van de cd 'Tol's Toy' extra benadrukt in een Evan Parker-achtige a capella-solo, als de rest van de band al naar huis lijkt te zijn. Samen met Pfammatter zet hij de spannendste onderdelen van de open improvisaties neer waarmee de groep de strakke delen afwisselt. Een speelse, en soms humoristische aanpak maakt het geheel extra aantrekkelijk. Begin volgend jaar is de groep wellicht op de Nederlandse clubs te bewonderen, waar ze in de kleur van de bandnaam het podium schijnen te betreden.

Herman te Loo

Luister hier naar een stuk van de cd: <http://bit.ly/oZGoL7>.

CHARLIE HADEN
Old and New Dreams (1)
Etudes (2)
Old and New Dreams,
A tribute to Blackwell (3)
Silence (4)
First Song (5)
Black Saint/Soul Note

Bezetting:

1 en 3:

Don Cherry (tp),
 Dewey Redman (ts),
 Charlie Haden (b),
 Eddie Blackwell (d);

2:

Geri Allen (p),
 Charlie Haden (b),
 Paul Motian (d);

4 en 5:

Enrico Pieranunzi (p),
 Charlie Haden (b),
 Billy Higgins (d),
 op 4 ook: Chet Baker (tp).

VERVOLG CD-RECENSIES

Het label Black Saint brengt op het moment verzamelboxjes uit met lp's en cd's die de afgelopen tientallen jaren bij dat Italiaanse label verschenen. Met enige trots aangekondigd als: 'The Complete Remastered Recordings on Black Saint & Soul Note'. Met zo'n box haal je voor een schappelijk prijsje, ruim 6 euro per cd, meestal een rijke vangst binnen. Op de 12 cm grote cd-mapjes zijn de oorspronkelijk 30 cm grote hoezen ongewijzigd weergegeven. Het is jammer dat in de box geen goed leesbare versie van de hoestekst en nog wat aanvullende informatie is te vinden. Dat is wel wat karig.

Van bassist Charlie Haden is een verzameling van vijf lp's/cd's te koop. Die oogst is in drie groepjes te verdelen: opnamen uit 1976 en 1987 van de formatie Old and New Dreams met muziek van Ornette Coleman, de cd 'Etudes' en twee trio-opnamen van Haden met pianist Enrico Pieranunzi en drummer Billy Higgins. Om met de 'oude en nieuwe dromers' te beginnen: die maakten energieke muziek, zoals inspiratiebron Ornette Coleman dat zelf ook deed. Hoewel er ruim tien jaar tussen 'Old and New Dreams' en 'A Tribute to Blackwell' ligt, is de muziek op beide opnamen even hoog van kwaliteit. De heren spelen zonder aarzelen en met veel fantasie. Vooral op opname uit 1976 staat zeer intense muziek.

Op het album 'Etudes' (1986), met pianiste Geri Allen, Charlie Haden en drummer Paul Motian, verzorgt Charlie Haden de eerste klanken. Met een spannend intro leidt hij 'Lonely Woman' in. Als Geri Allen het thema doet opklinken, weet je direct dat hier iets bijzonders in de maak is. De noten klinken volstrekt logisch. Jammer dat het na bijna tien minuten voorbij is. De cd gaat feestelijk verder met 'Dolphy's dance', een original van Geri Allen. Een heel bijzondere opname.

'De Old and New Dreams-reissues en de opnamen van het trio Geri Allen/Charlie Haden/Paul Motian zijn een must.'

Op de cd's 'Silence' (1987) en 'First Song' (1990) verkeert Charlie Haden in het gezelschap van pianist Enrico Pieranunzi en drummer Billy Higgins. Er is een zekere muzikale pikorde te ontwaren: pianist Pieranunzi heeft nog al eens de overhand. Billy Higgins lijkt vooral te zijn ingehuurd als 'timekeeper'. Charlie Haden speelt zijn bescheiden degelijke spel. Op 'Silence' horen we trompettist Chet Baker als gast. Vergeleken met de drie op 'Etudes' is dit trio een stuk meer ontspannen. Iets te ontspannen soms. Zo speelt Pieranunzi in het stuk 'Silence' de akkoorden die Haden heeft opgeschreven veel eenvoudiger dan Geri Allen het op de cd 'Etudes' deed. Ook Baker houdt zich in. 'My Funny Valentine' wordt in een lekker medium-tempo gespeeld, waardoor de zang van Chet opgewekter is dan je normaal van hem gewend bent. Op de cd 'First Song' voert het bedachtzame tempo eveneens de boventoon. Zelfs het Tristano-monument 'Lennies Pennies' wordt van zijn oorspronkelijke gejaagde tempo ontdaan. De bassist onderwerpt het stuk aan een uitgebreid onderzoek.

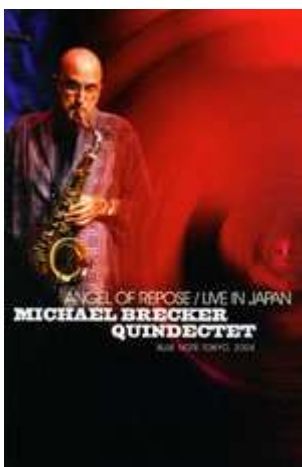
Om kort te gaan: voor de eerste drie genoemd cd's is deze aankoop een must. Voor de laatste twee is de urgentie minder.

Hessel Fluitman

WWW.JAZZFLITS.NL

DVD-RECENSIE

MICHAEL BRECKER QUINDECTET Angel of Repose/Live in Japan Jazzdoor

Bezetting:

Alex Sipiagin (tp), Robin Eubanks (tb), Peter Gordon (hoorn), Michael Brecker (ts), Roger Rosenberg (baskl), Dan Willis (hobo), Bob Shepard (fl), Joyce Hamman (vi), Meg Okura, Lois Martin (altvi), David Eggers (cello), Gil Goldstein (keyb, acc), Adam Rogers (gt), Boris Kozlov (b), Antonio Sanchez (d), Danny Sadownick (perc).

In de jaren 1989 en 1990 maakte Michael Brecker orkestrale opnamen met componist-arrangeur Claus Ogerman. Het resultaat, 'Claus Ogerman featuring Michael Brecker', bevatte een mix van klassiek en jazz. Met zijn Quintet probeerde Brecker een tiental jaren geleden de draad van deze opname weer op te pakken. Echter, zonder de lange en gedragen orkestrale lijnen van Ogerman. Het Quintet is meerkleuriger en veel beweeglijker.

Het Quintet nam maar één cd op: 'Wide Angles' (2003). Aan deze cd kan nu een dvd worden toegevoegd: 'Angel of Repose', waarop een Japans concert uit 2004 staat. Het Quintet telt vijftien musici, maar is vanwege de bezetting geen bigband. Naast de tenorsax van Brecker, verschillende blaasinstrumenten (trombone, trompet, fluit, hobo, hoorn, basklarinet) en een (uitgebreide) ritmesectie, bestaat het orkest uit een strijkkwartet met een viool, twee alt en een cello. Deze bezetting levert een zachter en gevarieerder geluid op dan een conventionele bigband. Tijdens het concert speelt ook een toetsenist mee, Gil Goldstein. Hij was tevens de concertmeester.

Belangrijkste solist is natuurlijk leider Michael Brecker. Bij de opening van het concert zie je hem eerst op zijn technisch volmaakte wijze improviseren, slechts begeleid door de slagwerkers. Als het thema start, gaan de lichten aan en speelt het hele orkest het boeiende thema. Het blijft imponerend hoe Brecker voortdurend ongebreideld blijft soleren. Zijn stroom van ideeën wordt gedragen door een golvende begeleiding, die ook de overige solisten ten dienste staat. Wat nog opvalt is dat luidruchtige interrupties ontbreken; vanwege het ontbreken van kopersecties en het individuele gebruik van de diverse instrumenten. Neemt u van mij aan dat het geen opgave is om tijdens 'Angel of Repose' bij de les te blijven. **Hessel Fluitman**

VARIA

'WAT IS UW KAMERNUMMER? MILES DAVIS!'

Op reis in Duitsland overnachtte onze fotograaf Joke Schot tijdens haar vakantie in Landhaus Sonne in Odenwald (bij Heidelberg). Het wordt gerund door jazzliefhebber en -saxofonist Emil Böttcher. De kamers hebben geen nummers, maar zijn vernoemd naar een bekend jazzmusicus. Joke Schot, die was ondergebracht in kamer 'Miles Davis', beveelt het etablissement van harte aan. (<http://www.landhaus-sonne-odenwald.de/>)

CONCERTVERSLAGEN

JAZZ MIDDELHEIM

Datum en plaats:

12 tot en met 15 augustus 2011,
Park den Brande,
Antwerpen.

De populaire Toots Thielemans.
(Foto: Tom Beetz)

De dertigste editie van het intieme Antwerpse festival Jazz Middelheim trok een recordaantal bezoekers: 19.000. Voor de jazzpurist was er veel te genieten. Elke festivaldag had een andere invalshoek en kende zijn eigen hoogtepunt(-en). Jazz Middelheim speelt zich jaarlijks af in een grote tent op het grasveld van het Park Den Brandt, achter een groot landhuis. Door de locatie is de sfeer uniek. Hele families picknickten in het gras rond de tent. En hoewel de 'bollekes' bier lustig werden gedronken, leidde dit niet tot dronkenschap en daaraan verbonden onaangenaamheden.

John Zorn neemt het applaus in ontvangst voor Bar Kokhba.
(Foto: Tom Beetz)

vrijdag

Het festival opende vrijdag met een Belgische avond. De nationale coryfeeën Trio Grande (met de Engelse pianist Matthew Bourne), het Brussels Jazz Orchestra (met Bert Joris) en **Toots Thielemans** traden op. Het concert van laatstgenoemde 89-jarige(!) veteraan vormde het hoogtepunt. Hij spreidde volop virtuoos mondaccordeon-spel met naïeve trekjes ten toon. Het publiek reageerde enthousiast. Zeker in België kent zijn populariteit geen grenzen. Het **Brussels Jazz Orchestra** met trompettist Bert Joris in een solistische hoofdrol vormde de opmaat voor Thielemans. Het orkest verzorgde een goedlopend, spannend, maar ook uiterst ontspannen optreden, waarin veel werk van Joris werd gebracht. Het grote orkest bewees deze avond dat het bij de heel goede bigbands behoort. Het eigenzinnige **Trio Grande** zette de meest verrassende en frisse set van de avond neer.

zaterdag

Zaterdag was het John Zorn-dag in Antwerpen. Zijn hele hofhouding trad aan voor een exclusief Europees optreden. Het enige dit jaar. Op het menu stonden drie keer vijf kwartier stukken uit Zorns 'Book of Angels', op vier verschillende manieren geserveerd. De eerste set werd gevuld met een half uur durend stevig solo-optreden van pianist **Uri Caine** en zang van **Mycale**; vier dames die weergaloos vierstemmig instrumentaal zongen. Vervolgens kwam **Bar Kokhba**, Zorns kamerjazz-combinatie op het toneel. Niet om in duo's en trio's te spelen, zoals op cd, maar als groep.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

VERVOLG JAZZ MIDDELHEIM

Jamie Cullum: jazz voor de hele familie.
(Foto: Tom Beetz)

Omar Sosa opende de slotavond met een solo-optreden.
(Foto: Tom Beetz)

Van de eerste tot de allerlaatste maat werd elektrificerende muziek gemaakt. Het was fascinerend wat deze groep met Zorn als dirigent te berde bracht. Het strijkersduo (viool en cello) en de ritmesectie (gitaar, contrabas en slagwerker) deden precies wat John Zorn wilde en speelden naadloos samen. Zorn moedigde zijn mensen voortdurend aan. Hij gaf ze alle ruimte om te soleren en te duelleren. En het resultaat was er naar: flitsend, grandioos en adembenemend spannend! De composities uit Zorns 'Book of Angels' werden getransformeerd tot universele muziek. Niet alleen de musici, maar ook de luisteraars, zowel in de volle wandloze tent als in de rijen daar omheen, lieten zich meevoeren. John Zorn was zelf meermalen verbaasd en verheugd over wat hij teweegbracht. Het donderende applaus deelde hij steeds gul met zijn mensen. Het was kortom één groot feest. Als slot van de zaterdag stond **Masada** geprogrammeerd. Daarin speelden John Zorn (sax), Dave Douglas (tp), Greg Cohen (b) en Joey Baron (dr) met Uri Caine en de onvolprezen percussionist Cyro Baptista. Hoewel dit gezelschap de luisteraars ook meezoog, was de algemene opinie achteraf dat Masada het Bar Kokhba-concert niet had kunnen overtreffen.

zondag

De zondag was een typische familiedag, met veel entertainment en een concert van **studenten van het Antwerpse Conservatorium**. Die waren tijdens een workshop van een week door Dave Douglas klaargestoomd om met een Belgische versie van zijn Pocket Jazz Orchestra een optreden te verzorgen. Hoewel de muzikanten stuk voor stuk podiumervaring in verschillende groepen hadden, leken ze toch wat geïntimideerd door het gezelschap van de Amerikaanse trompettist. Ik vond ze in ieder geval wat te voorzichtig spelen. Voor het entertainment zorgden de Belgische feestband **Lady Linn & Her Magnificent Seven** en pianist/vocalist **Jamie Cullum**. Beiden verzorgden een stormachtig optreden dat een navenant succes bij het Belgische publiek oogstte. Niet minder succesvol was het duo-optreden van **Allen Toussaint** en **Marc Ribot**. Gitarist Ribot leverde een integere akoestische bijdrage die jammer genoeg wat werd overschaduwd door het wat hautaine optreden van de pianist.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Lady Linn: stormachtig entertainment.
(Foto: Bruno Bollaert)

BELUISTER DE CONCERTEN VIA INTERNET

Alle concerten van **Jazz Middelheim** zijn op <http://bit.ly/r9QE61>, de website van de Vlaamse radiozender Klara, te beluisteren.

Carla Bley maakte schitterende arrangementen voor het Liberation Music Orchestra (Foto: Tom Beetz)

VERVOLG JAZZ MIDDELHEIM

maandag

De maandagavond (België genoot van 15 augustus van een vrije dag vanwege Maria-ten -emelopneming) had een hoog free jazz gehalte. Dat had zijn weerslag op de opkomst van het publiek. Zo was de zaal bij pianist **Omar Sosa**, die in zijn eentje het eerste concert van de slotavond verzorgde, slechts halfvol. Zijn devote fans hoorde poëtische en gedragen klanken die hij met behulp van de vleugel en schaars gebruikte 'samples' en 'loops' tevoorschijn toverde. Bij de daaropvolgende set van **Fred van Hoves Ochgot Octet**, was hooguit een kwart van de stoelen bezet. Het octet bestond naast de driekoppige ritmesectie uit vijf blazers. Voortdurend speelden er verschillende combinaties samen. Opvallend was dat het 'power'-blazen van saxofonist Peter Brötzmann vaak overheerste. Daardoor drukte hij het spel van zijn collega's Evan Parker en Ken Vandermark nogal eens weg. Blazer André Goudbeek, in ons land bekend als voormalig lid van het Willem Breuker Kollektief, probeerde geregeld melodieuze en/of ritmisch zijn stempel op de muziek te drukken. Maar met name als de vijf blazers collectief improviseerden, viel het detail echt niet te ontdekken. Els Vandewijer speelde op haar vibrafoon een intrigerende partij en demonstreerde dat haar instrument ook bespeeld kan worden met handschoenen met harde punten. Voor mij was dat nieuw!

'Veel hoogtepunten en bijzondere gebeurtenissen maakten de dertigste editie van Jazz Middelheim tot een gedenkwaardige. In Antwerpen hoef je niet te zijn voor verstoppingen in gangen of zalen. Je rolt lekker van het ene in het andere concert.'

Het navolgende optreden van **Randy Weston's Africa Rhythms** 'Tribute to James Reese Europe' werd gekenmerkt door veel collectief samenspel. Tijdens dat samenspel zakte de spanningsboog meer dan eens in. Helaas kon de leider weinig toevoegen. De schaarse momenten dat 'legende' Weston zich achter zijn piano uitleefde, trokken het niveau van het concert niet echt omhoog.

Voor de afsluiting van Jazz Middelheim was **Charlie Hadens Liberation Music Orchestra** uitgenodigd. De bassist is een voorvechter van het behoud van de aarde als leefbare omgeving voor mens en dier. In verband daarmee speelde hij onder meer 'Save the Whales' en 'Blue in Green' speelde. De uitvoeringen van het prachtige 'Not in our Name' en Methenys 'This is not America' getuigden van zijn voorheen beleden afkeer van de conservatieve Amerikaanse presidenten; die regeerden bepaald niet in zijn naam. Het concert was zeer de moeite waard. Het Liberation Music Orchestra speelde een indringende set. Met name de composities en arrangementen van pianiste Carla Bley waren schitterend. Zelfs het drakerige 'Amazing Grace' kreeg glans in haar arrangement.

Al met al was het een gedenkwaardige dertigste editie van Jazz Middelheim, met veel hoogtepunten en bijzondere gebeurtenissen. Het is een festival zonder stress en zonder gehaast. Ook hoeft de bezoeker niet bang te zijn voor verstoppingen in gangen of zalen. Je rolt lekker van het ene in het andere concert. En Antwerpen ligt maar een uurtje rijden van Rotterdam!

Hessel Fluitman

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

ZOMERJAZZFJETSTOUR

Datum en plaats:

26 (proloog) en 27 augustus 2011,
Theater De Machinefabriek (proloog)
Reitdiepdal (fietstour),
Groningen.

PROLOOG (26 AUGUSTUS)

Een serieuze fietsronde heeft een proloog. Dus ook de Zomer-JazzFietstour. Als eerste ging daarin de Amerikaans-Zwitserse performance kunstenaar **Erika Stucky** van start. Al viel haar optreden misschien niet geheel onder de noemer jazz, ze wist wel de aandacht van het publiek 45 minuten vast te houden met in essentie voornamelijk jodelen en accordeon spelen. Haar kracht zat hem in de interactie met het publiek en alles wat ze maar rondom zichzelf kon ontdekken. Zo ging ze ineens bebop-loopjes meezingen met een in de kleedkamer oefenend lid van de Jongens Driest. Een dag later, tijdens de Fietstour, trad ze ook op. In de schuur bij Huizenga in Den Ham. Daar richtte ze zich meer op zang en zong zelfs Ellington. Ook zette ze daar een complete samenzang met het melkvee op. Stucky nam er afscheid met een welgemeend: 'Schuurdehammers, you are great audience' en dat was het publiek zeker: ook hier keek (en luisterde) het ademloos toe.

De **Jongens Driest All Stars** leverden gedegen vakwerk af, mooie composities. De opvallendste All Star was drummer Michael Vatcher. Hij zorgde voor een schitterende ritmisch flexibele achtergrond, daarbij vaak fraai samenwerkend met sousafonist Arno Bakker. De andere All Star die opviel was de Italiaanse trompettist Roy Paci.

De proloog werd afgesloten door **The Ex** met Brass Unbound. The Ex is eigenlijk gewoon een punkband, maar de heren laten zich tegenwoordig regelmatig uitbreiden met uitstekende, in de jazz geschoolde blazers. De Amerikaanse tenorsaxofonist Ken Vandermark, de Zweedse baritonsaxofonist Mats Gustafsson en Roy Paci (die eerder op de avond al met de Jongens Driest optrad) voegde een scheut krachtige jazz toe die de tomeloze energie van The Ex geheel niet misstond. Die band speelde zonder bassist. Mats Gustafsson imponeerde vooral door de wijze waarop hij met zijn lage zware bariton die rol invulde. Paci raakte

te op zijn trompet door het geluidsvolume het grootste deel van zijn bereik kwijt, wat hem er overigens niet van weerhield om overal snoeihard en vooral hoog overheen te blazen. Enigszins komisch was dat de blazers ook de choreografische punkdansjes van de gitaristen uit de band overnamen. Een dag later hoorde ik deze heren weer. Toen had trombonist Wolter Wierbos zich bij het gezelschap gevoegd en werd het geweld nog eens dunnetjes overgedaan. De

Schuur van Dick in Feerwerd vulde zich geheel met nostalgische en dansende vijftigers. Met enige fantasie was achter hun gedegen uiterlijk de hanenkam uit de 'wilde haren'-tijd nog voor te stellen.

Met Stucky en The Ex lijkt het misschien of de ZomerJazzFietstour zich heeft geschaard in de rij van festivals die de subsidie-storm proberen te overleven door het programma aan te vullen met acts buiten de jazz. Niets is minder waar, zo blijkt ook uit het navolgende Fietstour-verslag van Tom Beetz. Het festival blijft het zoeken in de avantgardische grenzen van jazz.

Bart Hollebrandse

Bekijk Erika Stucky in Den Ham: <http://bit.ly/rkMKZr>.

VERVOLG ZOMERJAZZFJETSTOUR

FIETSTOUR (27 AUGUSTUS)

Een wild idee leek het 25 jaar geleden om van kerkje naar kerkje in het Groningse Reitdiepdal te fietsen om daar naar een optreden van een groep te luisteren, destijds voornamelijk binnen het genre impro en geluidsonderzoek. Muziek waar ook toen weinigen zich toe aangetrokken voelden, maar de nog kleine groep fietsers liet de verwarrende klanken over zich heen komen omdat de tocht door het prachtige landschap veel goed maakte.

Claudio Puntin (Dolce Vita).

De Jongens Driest: recht voor zijn raap swingend.

Wie had kunnen denken dat dit idee zo'n lang leven beschoren zou zijn? Nu 25 jaar later is het fenomeen uitgegroeid tot een gigantisch fiets-jazz-festijn met 28 groepen die op 23 podia goed zijn voor 56 sets. Met muziek die toegankelijker is dan in de beginjaren, maar nog steeds avontuurlijk en uniek geprogrammeerd is. De kerkjes die er vanaf het begin bij zijn waren opgesierd met een reusachtig rozet met 25 jaar erop, de boerschuren zijn erbij gekomen. Voor de kerk was de ravitaillering meegegaan met de groei van het festival. Nog steeds werd de koffie met cake voor het goede doel tegen minimale platte-landsprijzen verkocht, maar salades, soep en pizza hebben de krentenmik verdrongen.

Dit moet ook het enige festival zijn waar de bezoeker zijn programma niet samenstelt op grond van de muziek alleen, maar vooral op grond van de te fietsen afstanden. In feite bepaalt de keuze van het eerste concert het verdere verloop. Wie in Aduard begint zal een heel ander festival ervaren dan wie in Garnwerd of bij het Reitdiep begint. Daardoor heb ik weinig meegekregen van de Berlijnse route waarbij de jazzscene van Berlijn centraal stond. Het trio **Dolce Vita** van klarinettist Claudio Puntin was het enige Berlijnse concert dat ik meemaakte. Zoals de naam van dit trio suggereert staat de muziek centraal die Nino Rota voor de films van Fellini schreef. Weemoedige muziek, die in de kerk nog een extra dimensie kreeg, en die onsterfelijk is geworden dankzij de meesterwerken 'Amarcord', 'La Dolce Vita', 'The Godfather' en andere. Elf kilometer verderop speelde **I Compagni** ook de muziek van Nino Rota, niet zo ingetogen maar uitbundig swingend, waarbij leider en saxofonist Bo van de Graaf imponeerde met zijn zware brede toon en met beide benen in de traditie van Sonny Rollins stond.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

VERVOLG ZOMERJAZZFJETSTOUR

Met de oude ritmesectie van Willem Breuker, drummer Rob Verdurmen en bassist Arjen Gorter, is deze versie van I Compagni een van de heftigste die Van de Graaf ooit had.

Als het op swingen aankomt konden De Jongens Driest en The Ex er ook wat van. **De Jongens Driest** trokken de jazz rechtstreeks op uit vette Groningse klei, recht voor zijn raap swingend, geen gezeur met de fijne nuance waarbij trombonist Janfie van Strien en gasttrompettist Roy Paci als twee boerenjongens op een knetterende brommer langs de polderwegen scheurden. **The Ex** staan ook bekend om hun punkgeweld, voor sommigen werd het zelfs te veel, maar wie bleef kon gaandeweg de structuur in de muziek herkennen, geweldig bijeengehouden door de verrassende drumster Katherina Bornefeld, die er uitzag als een keurige schooljuffrouw waarin het beest was losgebrosen. Het werd een gedenkwaardig optreden waarin de achterblijvers een toegift afdwongen, hoewel de groep helemaal door haar repertoire heen was.

Bo van de Graaf was imponerend.

The Ex was voor sommige bezoekers iets te veel van het goede.

Een groter contrast dan met de verstilde klanken van de Koreaanse celliste **Okkyung Lee** en bassist **Wilbert de Joode** was niet denkbaar. Voor beiden was de ontmoeting net zo nieuw als voor het publiek en na een aarzelend begin waarbij ze elkaar aftastten werden de cello en bas in een vrije improvisatie tegen elkaar uitgespeeld, knarsende cellosnaren tegen ronde bastonen.

'De ZomerJazzFietsTour kan nog jaren mee.'

Een hoogtepunt was het optreden van de Amerikaans-Zwitserse **Erika Stucky**, die een dag voor de fietstocht al de proloog mocht verzorgen. Deze prettig gestoorde dame is een kruising tussen een cabaretière, jazzzangeres en one-woman-bandleider. Zij communiceerde met de loeiende koeien die in de schuur stonden, met het onweer dat op het dak kletterde, en bracht net zo makkelijk een ode aan jodelende cowboys in Zwitserse bergdorpjes als aan Louis Armstrong. Met zo'n programma kan de ZomerJazzFetstour nog jaren mee.

Tekst en foto's: Tom Beetz

Bekijk The Ex in De Schuur van Dick: <http://bit.ly/nkJcYQ>.

THE JAZZ CONNECTION

DOOR LEX LAMMEN

DICK WILLEBRANDTS EN ZIJN RADIO-DANSORKEST

Op zondagavond 23 juli 1944 werd in het Haagse Gebouw voor Kunsten & Wetenschappen een concert gegeven dat in de Nederlandse jazzgeschiedenis een bijzondere plaats is gaan innemen. Het was namelijk het laatste optreden met publiek door het orkest van Dick Willebrandts (1911 - 1970) - door menigeen beschouwd als de beste Nederlandse swingband uit de oorlogsjaren. Omdat het Geluids Technisch Bureau GTB van Gé Bakker

dat het concert georganiseerd had, één en ander op glasplaten kon opnemen, bleven er een stuk of tien nummers - inclusief de typische aankondigingen van Pi Scheffer - van dit optreden bewaard. In kleine kring doorgegeven, droegen die het hunne bij aan de mytevorming rond Willebrandts en de zijnen. Bezitters van die opnamen waren het er doorgaans over eens: géén kwaad woord over de muziek van de Ramblers of het Ernst van 't Hoff orkest, maar waar vond je een saxofoonsectie als die van Willebrandts met de gebroeders Tinus en Kees Bruyn, Ben Li-

bosan, Bep Rowold en Cees Verschoor? Inmiddels is er meer materiaal van dit orkest op plaat en cd beschikbaar gekomen, maar de faam bleef overeind, Willebrandts orkest was het beste. Eigenlijk is dat een vreemde zaak, want Dick Willebrandts en zijn orkestleden hebben hun succesvolle samenwerking, die twee volle jaren duurde, mede te danken gehad aan het oorlogsverloop aan de fronten. Weliswaar had een Rotterdamse zakenman pianist Willebrandts - eveneens van Rotterdamse origine - in 1942 geholpen om een groot orkest op de been te brengen, maar het waren toch studio-opnamen in Duitse dienst, die zijn formatie haar hoge mate van perfectie bezorgden. In zijn dissertatie 'Ongewenste Muziek' (Den Haag, 1999), over de bestrijding van jazz en dergelijke ten tijde van WO II, deed Kees Wouters die zaak al eens uitvoerig uit de doeken, waarbij het er op neer kwam dat het orkest kon profiteren van de 'totale oorlogvoering', die in 1943 door de Duitse leiding werd afgekondigd. Ook de Duitse propagandamachine werd tot grotere inspanning gedwongen en één van de maatregelen daartoe was de uitbreiding van de Deutsche Europa Sender met het station Calais II. Anders dan die naam doet vermoeden, bevond dat station zich in de Hilversumse Emmastraat, ten huize van de KRO-studio. Van hogerhand was besloten dat daar muziek opgenomen moest worden ter omlijsting van Duitse propaganda-uitzendingen en Willebrandts orkest was beschikbaar. Omdat die uitzendingen op de geallieerde troepen gericht waren, moest er zo Amerikaans-klinkend als maar mogelijk was gemusiceerd worden, met alles wat daarbij hoorde, maar buiten de studio verboden was, zoals Engelstalige zang, drumsoli, riffs, noem maar op.

...vervolg op de volgende pagina

Lex Lammen is presentator/samensteller van de programma's Het Grote Geluid en The Jazz Connection. Die zijn, om en om, iedere vierde dinsdag van de maand te horen op de ConcertZender (19.00 uur) en de klok rond op de pc via 'uitzending gemist' van <http://www.concertzender.nl>.

DICK WILLEBRANDTS EN ZIJN RADIO-ORKEST

Yearning

Doctor Jazz

Bestellen

Via internet:

<http://www.doctorjazz.nl>;

Per e-mail:

cd@doctorjazz.nl;

Per telefoon:

0521 344 397.

Prijs

€ 14,95 + € 2,00 verzendkosten.

VERVOLG THE JAZZ CONNECTION

Met dit doel moest er uitsluitend in het Engels gezongen worden en werden de muzikale ontwikkelingen in het Engels-Amerikaanse repertoire (Glenn Miller!) op de voet gevolgd. En zo kon de bizarre situatie ontstaan dat arrangeurs als Pi Scheffer en Klaas van Beeck of Francis Bay in Duitse opdracht naar BBC-muziekprogramma's of andere verboden zenders zaten te luisteren om te kopiëren wat zij nodig hadden voor het repertoire van Dick Willebrandts Radio Dansorkest, dat 'up to date' moest klinken en de vergelijkingen met Glenn Miller, Artie Shaw of Tommy Dorsey doorstaan. Het was al met al dus een muzikaal paradijsje voor Nederlandse muzikanten met een hang naar swing. Dat de concerten die het orkest bovendien in het land gaf en de Decca-grammofoonplaten die het ondanks alles af en toe nog maakte, van die stroomlijning mee profiteerden, spreekt vanzelf.

Was dat allemaal geen schandelijke collaboratie van die Nederlandse musici, die zich voor omlijsting van Nazipropaganda leenden? Ja, natuurlijk was het dat, maar deelname aan dit project heeft de betrokkenen zeker twee jaar een gesmeerde boterham opgeleverd en - nog veel belangrijker - gegarandeerde bescherming tegen verplichte uitzending naar Duitsland. Vooral dat laatste zorgde er voor dat Willebrandts kon beschikken over de beste krachten, die er rondliepen en die hun betrekkingen bij andere orkesten daar graag voor opzegden. Vandaar de 'Fahnenflucht' van menige Van 't Hoff-muzikant naar de Willebrandts-gelederen. In elk geval hebben latere generaties aan deze gang van zaken dozen vol puike swingmuziek overgehouden, waar al diverse platenlabels gebruik van konden maken.

'Geen kwaad woord over de muziek van de Ramblers of het orkest van Ernst van 't Hoff, maar Dick Willebrandts was de beste.'

En nu is er dan een speciale aanvulling daarop met behulp van onbekend materiaal dat een kleine zeventig jaar geleden tot stand kwam, dankzij een lofwaardig initiatief van de Stichting Doctor Jazz. Namens deze stichting hebben Harry Coster en Skip Voogd van verbluffend goed bewaard gebleven originele opnamen door het Dick Willebrandts orkest uit het oorlogsjaar 1943 een fraai verzorgde cd weten te maken met 24 stukken uit de categorie 'Toppers van Toen en Thans', plus een bonus track waarop zangeres Annie de Reuver (nu goed in de negentig) begeleid wordt door pianist Dick Willebrandts (die in 1963 een beroerte kreeg, waar hij niet meer van zou herstellen). Voor de trotse bezitters van de Haagse opnamen, waar ik al naar verwees, is het interessant om de vocalisten Nelly Verschuur en Jan de Vries de Amerikaanse originele 'lyrics' te horen zingen van wat zij buiten de studio (en dus ook in Den Haag) alleen in het Nederlands mochten doen, zoals 'That's Sabotage' in plaats van 'Maneschijn'. Opvallend is ook hoe dicht Jan de Vries met zijn 'I'll never smile again' stond bij Frank Sinatras versie, zonder dat De Vries overigens zijn eigen timbre hoefde prijsgeven. Het blijft voor een hedendaagse luisteraar dan ook onbegrijpelijk dat Jan de Vries zijn naoorlogse zangcarrière snel opgaf voor een kantoorbaan.

Ondernemingen als deze cd-productie voor een groot deel liefdewerk en kunnen nooit grootschalig zijn. Wie zichzelf en zijn omgeving wil verrassen met 'Yearning' (zoals de cd heet) dient er snel bij te zijn.

Lex Lammen

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 5 september 2011

1. GIACOMO GATES

Revolution Will Be Jazz:
The Songs Of Gil Scott-Heron
(Savant)

2. DEEP BLUE ORGAN TRIO

Wonderful! (Origin)

3. LARRY VUCKOVICH

Somethin' Special
(Tetrachord)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(\[www.jazzweek.com\]\(http://www.jazzweek.com\)\)](#).

Andere uitzendtijd VPROJazzLive

De vrijdaguitzending van het Radio 6-programma VPROJazzLive verschuift vanaf 5 oktober naar de woensdagavond. De uitzendtijd is hetzelfde: van 23.00 tot 01.00 uur. Vera Vingerhoeds presenteert. De donderdageditie van VPROJazzLive, gepresenteerd door Aad van Nieuwkerk, blijft bestaan (van 23.00 tot 01.00 uur).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

la77
JazzFlits

FESTIVALS

Mats Gustafsson komt naar Incubate. (Foto: Cato Lein)

INCUBATE

29 locaties, Tilburg

Datum: 12 tot en met 18 september 2011

(www.incubate.org)

Met onder anderen: Matthew Shipp, Han Bennink, Chris Corsano, Charles Gayle en Mats Gustafsson.

JAZZATHOME

Diverse locaties, Mechelen

Datum: 18 september 2011

(<http://www.jazzathome.be>)

De deelnemer aan de zevende editie van Jazzathome kan drie optredens van 45 minuten bezoeken die kunnen worden gekozen uit een aanbod van twintig. Start- en eindpunt is de Stadsschouwburg van Mechelen. Het eerste optreden begint om 14.15 uur, het tweede om 15.45 uur en het laatste om 17.15 uur. Jazzathome wordt om 20.00 uur afgesloten in de Stadsschouwburg met de Rhonny Ventat Funky Jazz Band. Alle artiesten en locaties zijn te vinden op www.jazzathome.be.

OVERLEDEN

Ross Barbour, 20 augustus 2011 (82)

Ross Barbour was het lid van de close harmony-groep The Four Freshmen. Hij was de enige die nog over was van de oorspronkelijke bezetting. Barbour had longkanker. Drie maanden geleden overleed zijn neef en mede-oprichter Bob Flanigan. Ross Barbour verliet The Four Freshmen in 1977.

Henk Alkema, 4 augustus 2011 (66)

Pianist-componist.

Lil Greenwood, 19 juli 2011 (87)

Zangeres Lil Greenwood overleed in Mobile AL. Over haar zei Duke Ellington ooit: "This girl has a voice that's a mixture of Marian Anderson, Ella Fitzgerald, Dinah Washington and Mahalia Jackson; and I don't know but what she's better on spirituals than when she's walking and singing the blues."

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

BELANGRIJKSTE BEVINDINGEN

(www.jazzartsgroup.org/jai)

Jonge bezoekers anders dan oudere

'Younger buyers (kopers van kaarten voor een jazzconcert; red.) are significantly different than older buyers, suggesting generational shifts in participation patterns and music preferences.'

Jongeren actiever bezig met muziek

'Younger buyers are more actively involved in the full range of music activities, especially downloading and organizing music.'

Meerderheid bezoekers wil zelf instrument spelen

'A majority of ticket buyers across all sites (54%) indicated that they would like to play a musical instrument in the future. The figures are highest for younger patrons ages 18 - 34 (72%).'

Een derde van respondenten wil zich verdiepen in achtergrond jazz

'A third of respondents across the sites (de meewerkende concertpodia; red.) would like to "study music history or music appreciation," a surprisingly strong indication of interest in the musical form.'

Concertbezoekers horen over artiesten via radio of vrienden/familie

'Jazz buyers learn about unfamiliar artists on the radio (presumably both AM/FM radio and Internet radio), and through recommendations from friends or family members.'

Jongeren houden vaker van meerdere muzieksoorten

'As evidenced by the proportion of jazz recordings in the respondent's music collections – a smaller proportion of their overall collection is dedicated to jazz. Younger buyers exhibit categorically more eclectic musical tastes than their older counterparts.'

Hoogte prijs concertkaartje van belang voor jongeren

'In considering attending live jazz shows, the artist is the driving decision factor. Cost is a secondary factor amongst younger buyers, especially those with limited jazz experience.'

Meeste bezoekers willen vaker naar concerten

'Approximately 70% to 80% of jazz buyers across the sites aspire to attend more jazz shows than they do now.'

THE NATIONAL SURVEY OF JAZZ AUDIENCES

(zie ook het nieuwsbericht op pagina 3)

Bluesgitarist B.B. King spreekt een 'broad mainstream and pop-based audience' aan, blijkt uit het onderzoek. (foto: Joke Schot)

Fusion, standards en pop-crossover

'The research reveals three underlying dimensions of musical preference:

- 1) Fusion –genre artists like John Zorn and Jamiroquai;
- 2) Standards and Masters – artists that in many ways represent the canon of jazz masters (e.g. Charlie Parker, Stan Getz);
- 3) Artists that have, over time, grown to appeal to a broad mainstream and pop-based audience (e.g., B.B. King).'

Hoe meer jazzkennis, hoe meer concertbezoek

'Preferences for specific jazz artists vary significantly by age and ethnicity. The more knowledgeable jazz buyers become, the more live jazz they want to hear. Ultimately, the audience is a reflection of what's on stage, which is not to diminish the influence of price, venue and other factors on the audience.'

Vooraf vrouwelijke concertbezoekers willen dansen; mannen willen aan het denken gezet worden.

'Jazz buyers want to move. When asked what kind of jazz they like, a third of all buyers indicated they like jazz that...'makes me want to tap my toes and dance,' while 31% said they like jazz that...'makes me think or challenges me in some way.' Women prioritize jazz that makes them want to move, and men jazz that makes them think. Older buyers 65+ prioritize the sentimental aspects of jazz...'that takes me back to another time or place.'

Bezoekers jazzconcerten houden van informele setting

'By a wide margin, jazz buyers prefer informal settings for live jazz shows, especially clubs and lounges. Younger buyers have an especially strong affinity for informal settings.'

Jongeren nieuwsgierig naar nieuwe en 'andere' artiesten

'Respondents revealed strong associations with values around new artists and cultural diversity - 'discovering new artists and new works of art;' and 'learning about a broad range of cultures around the world.' This was especially true for younger buyers.'

Bron: *Multi-Site Survey of Current and Prospective Jazz Ticket Buyers, WolfBrown i.o.v. Jazz Audiences Initiative, juni 2011.*